

Valmistuneen pari sanaa sinulle

Vuonna 2010 keväällä valmistuin ylioppilaaksi Nummi-Pusulan lukiosta ja vanhan viisauden mukaan nyt sitten oli ylioppilaalla ”kaikki mahdollisuudet auki”. Minullapa ei vaan ollut havaintoakaan, mitä seuraavaksi tekisi. Onneksi päätin hakea toisen asteen täydennyshaussa uuteen kouluun, enkä jäänyt lepäämään tuossa vaiheessa laakereilleni, olisi hyvä opiskeluputki katkennut aivan syyttä suotta.

Kaikista mielenkiintoisinta oli ehkä se, että hain ensisijaisesti tuolloin ICT- asentajaksi Nummelaan, ja vasta toissijaisesti Kanneljärven opistolle opiskelemaan nuoriso- ja vapaa-ajanohjauksen perustutkintoa. Asia koki kuitenkin käännekohtan, kun vietin pääsykoepäivää Kanneljärven opistolla kesällä 2010. Saattaa kuulostaa tyhmältä, mutta tuon päivän aikana varmistuin siitä, että Opisto on minun paikkani. Pääsykoepäivän aikana saatu informaatio oppilaitoksesta sekä nuoriso- ja vapaa-ajanohjauksen koulutuksesta sai minut pyörtämään päätökseni ICT- asentajan tutkinnosta. Minut valittiin hakupaperini mukaan 1. valintaani Nummelaan, mutta ensimmäinen koulupäivänä marssin Kanneljärvelle ja ilmoitin aloittavani opinnot siellä. Siinä sitten peruuteltiin paikkaa ja vastaanotettiin toista, mutta päivääkään en ole sitä sähläystä katunut.

Opinnot opistolla ovat olleet todella antoisia ja mielenkiintoisia, toisessa kohtaa ajatuksia herättäviä, toisessa kohtaa pysäyttäviä. Ensimmäisen vuoden aikana saadaan (tai ainakin meihin NuVa10:hin jotenkin yritettiin saada) istutettua ”hyvän nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajan siemen”. Kaikista mukavinta oli se, kuinka paljon pääsi itse tekemään. Ensimmäiset omat ohjaukset pidettiin ensimmäisessä jaksossa, orientaatioleirillä. Ne arvioitiin ja näin jokainen sai hyvin tietää omaa lähtötasoaan ja kehityshaasteitaan. Orientaatioleiri jäi muutenkin hemaaisevana ryhmäytysprosessina hyvin selkeästi muistianturoihini. En oletettavasti tule koskaan unohtamaan leirillä tapahtuneita asioita enkä siellä olleita ihmisiä.

Opintojen aikana on mukava huomata se, kuinka paljon Opistolla panostetaan yhdessä tekemiseen. Sen lisäksi, että monet koulutehtävät tehdään pareittain, ryhmissä ym. niin muutakin toimintaa tehdään useamman hengen kööreissä.

Kerroin tuossa aikaisemmin, että opintojen aikana on ollut ajatuksia herättäviä ja pysäyttäviäkin asioita, jotka on kuitenkin käsitelty hyvässä hengessä ja niistä on päästy jopa (ainakin melkein) yhteisymmärrykseen. Näistä ehkä mieleenpainuvimpana on muistijälki nuorten alakulttuuri- tunnilta, jossa esittelimme luokallemme pareittain tehtyjä esityksiä erilaisista nuorten alakulttuureista. Minä ja parini valaisimme iki-ihanaa luokkaamme kertomalla satanismista. Silloin mietin, että tämä todella herättää ajatuksia.

Pysäyttävin kokemus oli ehkä käydä läpi yhtä nuoriso-alan kivuliainta työmuotoa, kriisityötä. Opettajan nostaessa esiin koulusurmat, itsemurhatilastot sekä lähisuhdeväkivallan alkoi hymy vähän innokkaammallakin opiskelijalla hyytyä. Vakavoituminen on paikallaan aina silloin tällöin. Mutta vakavatkin asiat on hyvä käsitellä ja nyt mekin osataan auttaa ja tukea kriisin kohdatessa.

Opistolla ehkä mahtavin asia on se, että opinnoissa voi edetä 95- prosenttisesti niin kuin omaan elämäänsä parhaiten sopii. Itselläni elämäntilanne heitteli pitkin seiniä monia kertoja opintojen aikana, joten sopivaa opiskelupolkua ei aina tuntunut olevan ollenkaan näköpiirissä. Mutta vahvan henkilökohtaisen ohjauksen avulla selvisin kuitenkin alkuperäisen tavoitteeni puitteessa, siis siinä, että valmistun 2,5 vuodessa. Kurskien

itsenäisesti suorittaminen, oman ja toisen ryhmän lukujärjestyksen "limittäin lomittain" asetteleminen sekä yöllinen pänttäminen tulivat kyllä suhteellisen tutuiksi noiden 2,5 vuoden aikana.

Nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajan koulutuksen mukavia puolia on sen käytännölläisyys. Opintoihin kuuluu runsaasti työssäoppimista, joiden avulla opiskelija harjaantuu myös käytännön tilanteissa. Myös monipuolinen toimija- ja menetelmävarasto on rikkaus ja yksi syy siihen, minkä takia valitsin juuri tämän alan.

Suosittelen nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajan tutkintoa Kanneljärven opistolla jokaiselle, joka kokee olevansa yhtään sosiaalinen, avoin, reipas ja innostava persoona. Eikä välttämättä tarvitse olla kiinnostunut juuri nuorten ohjaamisesta tai vapaa-ajan ohjaamisesta. Voihan koulutuksen avulla päästä vaikka vanhusten virikeohjaajaksi.

Sen lisäksi, että Opistolla saa hyvää, monipuolista ja laadukasta opetusta, sieltä saa myös hyviä ystäviä ja mahtavia hetkiä mahtavien ihmisten kanssa. Et varmasti ihan jokaisen ihmisen kanssa konttaisi pitkin luokkahuoneen lattiaa. ;)

Rakkain terveisin,

NuVa10:n valmistunut opiskelija

Tino Sarkamies